

433

Besluit van 2 juni 1994, houdende regels inzake de verstrekking van subsidies ter bevordering van technologische samenwerkingsprojecten op het gebied van toeleveren en uitbesteden (Besluit subsidies toeleveren en uitbesteden)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van 24 november 1993, nr. WJA/JZ 93085937;

Gelet op artikel 2 van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ; De Raad van State gehoord (advies van 24 januari 1994, nr. W10.93.0776);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 26 mei 1994, nr. WJA/JZ 94008050;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. een samenwerkingsverband: een geen rechtspersoonlijkheid bezittend verband van ondernemers, waarvan er ten minste twee niet in een groep zijn verbonden;

b. een groep: een economische eenheid, waarin organisatorisch zijn verbonden:

1°. een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon die direct of indirect:

- meer dan de helft van het geplaatste kapitaal verschaft aan,
- volledig aansprakelijk vennoot is van of
- overwegende zeggenschap heeft over een of meer rechtspersonen of vennootschappen en

2°. laatstbedoelde rechtspersonen of vennootschappen;

c. een technologisch samenwerkingsproject: een activiteit, bestaande uit het op een voor de deelnemers nieuwe, gestructureerde wijze gezamenlijk uitvoeren van technologisch onderzoek- of ontwikkelingswerk met betrekking tot produktonderdelen, eindprodukten of produktie-systemen die kenmerkend en van grote betekenis zijn voor een produkt-markt-combinatie en de toeleveringsstructuur in Nederland, met dien verstande dat ten minste 50 procent van de projectkosten kunnen worden

toegerekend aan activiteiten, gericht op het vermeerderen van wetenschappelijk en technisch inzicht bij de deelnemers;

d. een produkt-markt-combinatie: een marktsegment dat gekenmerkt wordt door een voor die markt specifiek produkt of een specifieke produktwijze, waarin meerdere ondernemers via onderlinge leveringsrelaties commerciële activiteiten ontplooiën.

Artikel 2

1. Onze Minister verstrekt op aanvraag een subsidie aan een samenwerkingsverband waarin de deelnemers voor gezamenlijke rekening en risico een technologisch samenwerkingsproject uitvoeren met betrekking tot een produkt-markt-combinatie die bij regeling van Onze Minister is aangewezen.

2. Geen subsidie wordt verstrekt, indien voor het project reeds subsidie is verstrekt op grond van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ.

Artikel 3

1. De subsidie bedraagt 40 procent van de projectkosten, doch niet meer dan f 400 000,00 per project.

2. Indien ter zake van de projectkosten of een deel daarvan reeds uit anderen hoofde vanwege een gemeente, een provincie, het rijk of de Commissie van de Europese Gemeenschappen subsidie is toegezegd of verstrekt, wordt slechts een zodanig bedrag aan subsidie verstrekt, dat het totale bedrag aan subsidie niet meer bedraagt dan 40 procent van de projectkosten.

3. De subsidie bedraagt niet meer dan het in de beschikking, bedoeld in artikel 9, vermelde maximale subsidiebedrag. Eventueel door de betrokkene over de subsidie verschuldigde omzetbelasting wordt niet vergoed.

Artikel 4

1. Als projectkosten worden uitsluitend in aanmerking genomen:

a. de volgende noodzakelijke, rechtstreeks aan een project toe te rekenen, na de indiening van de aanvraag door deelnemers in het samenwerkingsverband gemaakte en betaalde kosten:

1°. loonkosten, met dien verstande dat wordt uitgegaan van een uurloon, berekend op basis van het brutojaarloon bij een volledige dienstbetrekking volgens de kolommen 3, 4 en 13 van de loonstaat van het betrokken directe personeel, exclusief volledig winstafhankelijke uitkeringen, verhoogd met de wettelijke dan wel de op grond van een individuele of collectieve arbeidsovereenkomst verschuldigde opslagen voor sociale lasten, en van 1600 produktieve uren per jaar;

2°. kosten van verbruikte materialen en hulpmiddelen, gebaseerd op historische aanschafprijzen, exclusief winstopslagen bij transacties binnen een groep;

3°. de kosten van aangeschafte machines en apparatuur, met dien verstande dat wordt uitgegaan van de aan het project toe te rekenen lease-termijnen, met uitzondering van financieringskosten, of afschrijvings-termijnen, berekend op basis van de historische aanschafwaarde exclusief winstopslagen bij transacties binnen een groep, een lineaire afschrijvingsmethode en een levensduur van vijf jaar, doch niet meer dan 50 procent van de in totaal verschuldigde lease-termijnen of van de historische aanschafwaarde, exclusief financieringskosten en winstopslagen bij transacties binnen een groep;

4°. aan derden verschuldigde kosten, exclusief winstopslagen bij transacties binnen een groep;

5°. reis- en verblijfkosten alsmede kosten van deelneming aan wetenschappelijke symposia, tot een maximum van 10 procent van de onder 1° bedoelde loonkosten;

b. een opslag voor algemene kosten, groot 40 procent van de onder a, aanhef en onder 1°, bedoelde kosten.

2. Tot de kosten wordt niet gerekend de verschuldigde omzetbelasting.

Artikel 5

1. Onze Minister stelt bij ministeriële regeling met betrekking tot ieder kalenderjaar het bedrag vast, dat beschikbaar is voor het in het desbetreffende jaar doen van subsidietoezeggingen op grond van dit besluit.

2. Onze Minister kan afzonderlijke bedragen vaststellen met betrekking tot de onderscheiden produkt-markt-combinaties.

Paragraaf 2. Aanvraag en beslissing op de aanvraag

Artikel 6

1. Een aanvraag wordt ingediend door een der deelnemers in het samenwerkingsverband, mede namens de andere deelnemers.

2. Een aanvraag om subsidie wordt ingediend met gebruikmaking van een formulier, waarvan het model bij regeling van Onze Minister wordt vastgesteld.

3. Aanvragen worden niet ingediend per telefax.

Artikel 7

1. Onze Minister geeft op de aanvraag een beschikking binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

2. Indien een toewijzende beschikking op een aanvraag tot gevolg kan hebben, dat op grond van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder f, afwijzend moet worden beslist op een andere aanvraag, die eerder voldeed aan de wettelijke voorschriften, geeft Onze Minister geen beschikking totdat op die eerdere aanvraag is beslist.

Artikel 8

1. Onze Minister beslist in ieder geval afwijzend op een aanvraag:

a. indien van het project onvoldoende positieve gevolgen voor de Nederlandse economie te verwachten zijn;

b. indien onvoldoende vertrouwen bestaat in de technische en economische haalbaarheid van het project;

c. indien gegronde vrees bestaat dat de betrokkenen het project niet kunnen financieren;

d. indien onvoldoende vertrouwen bestaat dat de betrokkenen de capaciteiten hebben om het project naar behoren uit te voeren;

e. indien niet ten minste twee deelnemende, niet in een groep verbonden ondernemers ieder ten minste 20 procent van de geraamde mensuren zullen maken;

f. voor zover het bedrag dat voor subsidietoezeggingen beschikbaar is, is uitgeput door het totaal van voorafgaande subsidietoezeggingen dan wel dat bedrag door toezegging van de gevraagde subsidie zou worden overschreden;

g. voor zover subsidieverlening in strijd zou zijn met de ingevolge het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor de staat geldende verplichtingen.

2. Onze Minister kan afwijzend beslissen op een aanvraag:
 - a. indien niet is voldaan aan een verzoek als bedoeld in artikel 6 van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ;
 - b. indien gegronde vrees bestaat dat de aanvrager of een deelnemer in het samenwerkingsverband zal handelen in strijd met ingevolge dit besluit geldende verplichtingen;
 - c. indien de aanvrager in het kader van de aanvraag gegevens heeft verstrekt, waarvan hij wist of behoorde te weten dat deze onjuist of onvolledig waren en de verstrekking van deze gegevens tot een onjuiste beschikking zou hebben geleid.

Paragraaf 3. Toezegging en verplichtingen

Artikel 9

1. Een beschikking op een aanvraag, inhoudende een toezegging van subsidie, bevat een vermelding van:
 - a. het projectplan waarop de toezegging betrekking heeft;
 - b. een raming van de projectkosten;
 - c. het maximale subsidiebedrag;
 - d. het tijdstip waarop het project moet zijn uitgevoerd.
2. Het in het eerste lid, onder d, bedoelde tijdstip ligt niet verder dan drie jaren na de dagtekening van de beschikking.

Artikel 10

1. Onze Minister kan een toezegging doen onder voorwaarden, bij het niet vervuld worden waarvan de toezegging niet in werking treedt dan wel geheel of gedeeltelijk vervalt.
2. De toezegging vervalt, indien de deelnemers in het samenwerkingsverband, die niet als aanvrager zijn opgetreden, zich niet binnen een door Onze Minister gestelde termijn hoofdelijk aansprakelijk hebben gesteld voor hetgeen de betrokkenen ingevolge dit besluit en artikel 8 van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ verschuldigd zullen worden.

Artikel 11

1. Aan de toezegging zijn de in de artikelen 12, 13 en 14 opgenomen verplichtingen verbonden.
2. De in de artikelen 12, eerste en tweede lid, en 14 opgenomen verplichtingen gelden ook voor de deelnemers in het samenwerkingsverband, die niet als aanvrager van de subsidie in de zin van dit besluit zijn opgetreden.
3. Onze Minister kan aan de toezegging voorschriften verbinden. Deze kunnen ook gelden voor de deelnemers in het samenwerkingsverband, die niet als aanvrager van de subsidie in de zin van dit besluit zijn opgetreden.

Artikel 12

1. De betrokkene voert het project uit overeenkomstig het projectplan waarop de toezegging betrekking heeft en uiterlijk op het in artikel 9, eerste lid, onder d, bedoelde tijdstip, behoudens voorafgaande schriftelijke toestemming van Onze Minister voor het essentieel wijzigen, vertragen of stopzetten van het project.
2. De betrokkene voert het project in Nederland uit, behoudens voorafgaande schriftelijke toestemming van Onze Minister voor gedeeltelijke uitvoering buiten Nederland.
3. De betrokkene brengt steeds na afloop van een periode van zes

maanden aan Onze Minister schriftelijk verslag uit omtrent de uitvoering van het project, met inbegrip van een vergelijking van die uitvoering met het projectplan en de raming van de projectkosten.

4. Onze Minister geeft op een aanvraag om een toestemming als bedoeld in het eerste en tweede lid een beschikking binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

5. Onze Minister kan aan toestemmingen als bedoeld in het eerste en tweede lid voorschriften verbinden.

Artikel 13

1. De betrokkene dient binnen zes maanden na het tijdstip waarop het project ingevolge artikel 12, eerste lid, moet zijn uitgevoerd bij Onze Minister een aanvraag om vaststelling van het definitieve subsidiebedrag in.

2. De aanvraag wordt ingediend met gebruikmaking van een formulier, waarvan het model bij regeling van Onze Minister wordt vastgesteld.

3. Aanvragen worden niet ingediend per telefax.

Artikel 14

1. De betrokkene voert een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle projectkosten kunnen worden afgelezen, gespecificeerd overeenkomstig de in artikel 4, eerste lid, onderscheiden kostensoorten, met dien verstande dat ter zake van de loonkosten een door middel van een sluitende tijdschrijving vastgestelde urenverantwoording aanwezig dient te zijn.

2. De betrokkene voldoet aan hetgeen door Onze Minister aangewezen personen wordt verzocht, voor zover dat redelijkerwijs noodzakelijk is voor een goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van inzage van zakelijke gegevens en bescheiden,
- b. het maken van kopieën van de onder a bedoelde gegevens en bescheiden en
- c. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door anderen.

3. De betrokkene doet onverwijld nadat een verzoek tot verlening van surséance van betaling aan of faillietverklaring van hem bij de rechtbank is ingediend daarvan mededeling aan Onze Minister.

4. De betrokkene werkt mee aan een door Onze Minister of een door Onze Minister aangewezen derde op te stellen en uit te voeren demonstratieprogramma.

Paragraaf 4. Voorschotten

Artikel 15

1. Op een subsidie ter zake waarvan een beschikking als bedoeld in artikel 9 geldt kunnen op aanvraag van de betrokkene door Onze Minister voorschotten worden verstrekt.

2. Een voorschot wordt berekend naar rato van de gemaakte en betaalde projectkosten, voor zover deze nog niet eerder bij de verstrekking van een voorschot in aanmerking zijn genomen. In totaal zal het bedrag aan voorschotten niet hoger zijn dan 80 procent van het in artikel 9, eerste lid, onder c, bedoelde bedrag.

3. Bij de toepassing van het eerste en tweede lid wordt de opslag, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder b, geacht gemaakt en betaald te zijn

voor zover de kosten waarover hij wordt berekend zijn gemaakt en betaald.

4. Een voorschot wordt slechts verstrekt, indien het bedrag aan voorschot ten minste f 10 000,00 bedraagt.

Artikel 16

1. Een aanvraag wordt ingediend gelijktijdig met het uitbrengen van een verslag als bedoeld in artikel 12, derde lid.

2. Een aanvraag wordt ingediend met gebruikmaking van een formulier, waarvan het model bij regeling van Onze Minister wordt vastgesteld.

3. Aanvragen worden niet ingediend per telefax.

Artikel 17

Onze Minister geeft op de aanvraag een beschikking binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 18

Onze Minister kan in ieder geval afwijzend beschikken op een aanvraag, indien een betrokkene niet heeft voldaan aan de krachtens de artikelen 11 en 12 gegeven voorschriften of de in artikel 12 en 14 opgenomen verplichtingen.

Paragraaf 5. Vaststelling definitief subsidiebedrag

Artikel 19

1. Indien de betrokkene niet binnen de in artikel 13 bedoelde termijn een aanvraag om vaststelling van het definitieve subsidiebedrag heeft ingediend, stelt Onze Minister hem in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog een zodanige aanvraag in te dienen.

2. Indien na afloop van deze termijn geen aanvraag is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de subsidie ambtshalve vast.

Artikel 20

Onze Minister geeft een beschikking binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag dan wel nadat de krachtens artikel 19 gestelde termijn is verstreken. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de betrokkene daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 21

Onze Minister stelt het definitieve bedrag van de subsidie vast met inachtneming van de artikelen 2, tweede lid, 3 en 4 van dit besluit.

Paragraaf 6. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 22

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 23

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 juli 1994, nr. 130

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit subsidies toeleveren en uitbesteden.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 2 juni 1994

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *eenentwintigste* juni 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

ALGEMEEN

Het onderhavige besluit behelst de voortzetting van de Subsidieregeling toeleveren en uitbesteden 1992. Een en ander houdt verband met de invoering per 1 april 1992 van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ. Ingevolge deze wet dienen subsidies als die waarin de Subsidieregeling toeleveren en uitbesteden 1992 voorzag te worden verstrekt krachtens een algemene maatregel van bestuur. Het betreft hier immers financiële middelen die mede aan ondernemers worden verstrekt, terwijl het totale bedrag dat daarmee gemoeid is de f 20 miljoen te boven gaat.

Dit betekent, dat, waar de subsidieverstrekking voorheen geschiedde op basis van beleidsregels, deze vanaf het in werking treden van dit besluit zal geschieden op basis van een algemeen verbindend voorschrift.

Grote veranderingen brengt dit niet. Van belang is wel, dat ingevolge artikel 9 van de voornoemde kaderwet beroep tegen beschikkingen op grond van dit besluit moet worden ingesteld bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Een belangrijk verschil is ook, dat thans niet meer alle relevante bepalingen in één regeling te vinden zijn. Enerzijds zijn zij opgenomen in het onderhavige besluit. Daarbij gaat het met name om bepalingen met betrekking tot de criteria voor het verkrijgen van de subsidies, de hoogte van de subsidies, administratieve procedures, aan de toezegging verbonden verplichtingen en voorschriften en het eventueel doen van een toezegging onder opschortende of ontbindende voorwaarde. Anderzijds moeten de relevante bepalingen worden gezocht in de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ. In de artikelen 6, 7 en 8 daarvan zijn bepalingen opgenomen omtrent het verlenen van toegang aan toezichthouders, het (niet) nemen van beslissingen in gevallen van surséance van betaling en faillissement en omtrent het intrekken, wijzigen en op nihil stellen van verstrekkingen, het vervallen van beschikkingen en het ontstaan van terugbetalingsverplichtingen. Voorheen waren bepalingen daaromtrent opgenomen in beleidsregels als de Subsidieregeling toeleveren en uitbesteden 1992.

Een aantal bepalingen met betrekking tot de indiening en behandeling van aanvragen, die opgenomen waren in de Subsidieregeling toeleveren en uitbesteden 1992, komen in het onderhavige besluit niet meer voor. Deze aangelegenheden zijn thans geregeld in de Algemene wet bestuursrecht.

Het besluit strekt ertoe regels vast te stellen met betrekking tot het verstrekken van subsidies aan ondernemers in het kader van het programma «Toeleveren en Uitbesteden» (T&U). Met het T&U-programma wordt beoogd te bevorderen, dat de samenwerking tussen toeleveranciers en uitbesteders een hechtere basis krijgt, vooral op het vlak van de technologie en produktontwikkeling. Alleen hoogwaardige toeleveranciers komen daarvoor in aanmerking. Zij krijgen medeverantwoordelijkheid voor technologie en produktontwikkeling en moeten in staat zijn complete systemen te leveren in plaats van losse onderdelen. Deze ontwikkeling leidt tot een toenemende kennisintensiteit van produkten en systemen en tot toenemende ontwikkelingskosten. Daar komt bij dat de «time to market» van nieuwe produkten en processen steeds korter wordt.

Om op deze ontwikkelingen in te spelen is het noodzakelijk dat de samenwerking tussen toeleveranciers onderling en met uitbesteders toeneemt. Ook zullen toeleveranciers op hun beurt de effectiviteit van de toeleveringsrelaties met hun eigen toeleveranciers moeten vergroten. Dergelijke samenwerkingsvormen komen in Nederland evenwel maar moeizaam op gang. Toeleveranciers vinden dat zij weinig kansen van

uitbesteders krijgen. Andersom vinden uitbesteders dat veel toeleveranciers hoogwaardige kennis missen en door hun beperkte schaalgrootte niet in staat zijn complete systemen te leveren. Die internationaal vergeleken beperkte schaalgrootte van de Nederlandse toeleveringsindustrie maakt een toenemende samenwerking evenwel des te noodzakelijker. Voor met name toeleveranciers is samenwerking op het gebied van onderzoek en ontwikkeling dan ook een mogelijkheid om hun concurrentiepositie te versterken. Het is van groot belang dat in Nederland een sterke en innovatieve toeleverende industrie deel kan uitmaken van nationale en internationale clusters van bedrijvigheid.

De doelstelling om de toeleverende industrie te versterken en de innovatieve synergie van samenwerking bij onderzoek en ontwikkeling te bevorderen is een zaak van lange adem. Produkt- en procesinnovaties in met name het midden- en kleinbedrijf dragen geen continu karakter. Mogelijkheden daarvoor doen zich vaak alleen voor als nieuwe produkt-series worden gestart. Om met de stimulering een blijvend effect te sorteren is het van belang dat een impuls gedurende langere tijd wordt volgehouden. De looptijd van het T&U-programma is daarom verlengd tot en met 1996. In 1996 zal worden gezien in hoeverre de doelstelling van het programma is gerealiseerd. Afhankelijk van de uitkomsten daarvan zal worden besloten omtrent het intrekken of wijzigen van het onderhavige besluit.

Het besluit zal namens de Minister van Economische Zaken worden uitgevoerd door het agentschap van het Ministerie van Economische Zaken voor technologie, energie en milieu, Senter, te 's-Gravenhage, dan wel, voor een of meer specifieke produkt-markt-combinaties, door een andere door de minister te mandateren organisatie. Daar zullen ook de formulieren, bedoeld in de artikelen 6, tweede lid, 13, tweede lid, en 16, tweede lid, verkrijgbaar zijn.

Mede omdat het bij het onderhavige besluit gaat om de voortzetting van bestaand beleid, zijn er geen bijzondere uitvoerings- of handhavings-aspecten aan verbonden.

De zakelijke inhoud van het voorgenomen besluit is bij brieven van 16 november 1993 medegedeeld aan beide Kamers der Staten-Generaal.

Het ontwerp-besluit is, gelet op artikel 93 van het EEG-verdrag, op 28 december 1993 gemeld bij de Europese Commissie. De Commissie heeft geen bezwaren tegen het ten uitvoer brengen van het besluit.

ARTIKELEN

Artikel 1

Ingevolge de definitie van «samenwerkingsverband» kan dit uitsluitend uit ondernemers bestaan. Niet-ondernemers, zoals universiteiten, kunnen wel bij een project worden betrokken, maar het initiatief voor het inschakelen van hen zal dan bij de ondernemers liggen. De hieraan verbonden kosten zijn dan voor de deelnemende ondernemers aan derden verschuldigde kosten.

In een samenwerkingsverband dient er een hechte samenwerking te zijn tussen een uitbesteder en zijn belangrijkste toeleveranciers of meerdere belangrijke toeleveranciers onderling. De deelnemers moeten daadwerkelijk en in belangrijke mate bij de uitvoering van het project zijn betrokken. Zij dienen niet alleen financieel, maar ook in de directe uitvoering van het project een wezenlijke inbreng te hebben wat betreft kennis en menskracht. Daarom is in artikel 8, eerste lid, onder d, bepaald, dat een aanvraag wordt afgewezen, indien in een samenwerkingsverband niet ten minste twee niet in een groep verbonden ondernemers deelnemen, die ieder een minimumbijdrage van 20% van de totale mensuren leveren. Door deze eis niet aan alle partners te stellen wordt de

mogelijkheid geboden om ook toeleveranciers bij het project te betrekken die een relatief beperkte doch specialistische bijdrage leveren aan het project.

Bij een technologisch samenwerkingsproject moet sprake zijn van een voor de deelnemers nieuwe wijze van samenwerken: het zal daardoor leiden tot een duidelijk leereffect voor de samenwerkende uitvoerders door de nieuwe ervaringen die zij opdoen met de wijze waarop gezamenlijk onderzoek- of ontwikkelingswerk wordt gestructureerd, bijvoorbeeld door een gedetailleerde samenwerkingsovereenkomst ten behoeve van het project of door een institutionalisering van een gezamenlijk projectteam binnen de samenwerkende ondernemers.

Technologische samenwerkingsprojecten dienen kenmerkend en van grote betekenis te zijn voor de desbetreffende produkt-markt-combinatie en de toeleveringsstructuur in Nederland. Kenmerkend wil zeggen dat de resultaten van het project bij uitstek toepasbaar zijn in de desbetreffende produkt-markt-combinatie. De betekenis van het project voor de toeleveringsstructuur komt tot uiting in de economische en technische spin-off van het project. Bij economische spin-off kan worden gedacht aan de verwachte omzet die het project genereert; bij technische spin-off aan de bijdrage die het project levert aan de kennisopbouw bij de deelnemers in het samenwerkingsverband. Om deze kennisopbouw zeker te stellen is in de projectdefinitie opgenomen, dat voor ten minste 50 procent sprake dient te zijn van industrieel basisonderzoek.

Artikel 2

Dit artikel bevat, te zamen met de afwijzingsgronden van artikel 8, de criteria voor het verstrekken van subsidie. Centraal in de criteria staat, dat het moet gaan om een project in de zin van dit besluit en dat dit project betrekking moet hebben op een produkt-markt-combinatie. Dit impliceert dat het project moet voldoen aan alle in artikel 1, onder c, opgenomen elementen.

De produkt-markt-combinaties worden bij ministeriële regeling aangewezen, omdat er behoefte aan bestaat jaarlijks te heroverwegen of er op dit punt wijzigingen moeten worden doorgevoerd.

Omdat niet geheel kan worden uitgesloten, dat voor een project op grond van meer dan één regeling ten laste van de begroting van het Ministerie van Economische Zaken subsidie kan worden verstrekt, is erin voorzien dat slechts op grond van één regeling subsidie wordt verstrekt.

Artikel 3

In het derde lid is de bepaling opgenomen, dat over de subsidie verschuldigde BTW niet wordt vergoed. Overigens is niet waarschijnlijk, dat de gesubsidieerde activiteiten van de ondernemer gezien zullen worden als een prestatie jegens de Minister van Economische Zaken. Met de onderhavige subsidiëring wordt beoogd het technologisch draagvlak van de Nederlandse economie te versterken door projecten van ondernemers te ondersteunen, die niettemin primair zijn te beschouwen als initiatieven die de ondernemer neemt in het belang van zijn onderneming. De jurisprudentie op dit punt is echter nog niet volledig uitgekristalliseerd. Zekerheidshalve wordt daarom voorkomen, dat het departement van Economische Zaken wordt geconfronteerd met onvoorziene BTW-claims.

Artikel 4

In dit artikel is een limitatieve omschrijving van de projectkosten opgenomen, die in aanmerking worden genomen bij de toepassing van artikel 3. Daarnaast is deze omschrijving van belang voor de toepassing van artikel 9, onder b, artikel 14, eerste lid, en artikel 15.

Bij de bepaling van de loonkosten wordt uitgegaan van het fiscale loon, zoals dat moet worden ingevuld op de loonstaat, die door de werkgever moet worden bijgehouden ingevolge de Wet op de loonbelasting 1964. Hierbij gaat het om het directe personeel; dat is het personeel dat rechtstreeks produktieve arbeid verricht ten behoeve van het project. De arbeidsuren van dit personeel dienen verantwoord te worden. Daartoe is in artikel 14 de verplichting opgenomen een sluitende tijdschrijving bij te houden. Daarbij wordt uitgegaan van ten hoogste 1600 produktieve uren per jaar. Leidinggevend en toezichthoudend personeel wordt niet tot het directe personeel gerekend. Een vergoeding voor de daarmee samenhangende kosten is begrepen in de opslag voor algemene kosten, welke forfaitair is vastgesteld op 40% van de loonkosten.

Onder sociale lasten worden verstaan de werkgeverslasten ter zake van sociale verzekering, VUT en pensioen.

Onder verbruikte materialen worden stoffen verstaan die bestemd zijn voor eenmalig gebruik ten behoeve van het project, en die na be- of verwerking geen zelfstandige zaak meer zijn.

Onder aangeschafte apparatuur wordt niet alleen apparatuur verstaan die is verworven door koop, maar ook door met koop gelijk te stellen rechtsfiguren waarbij de eigendom, althans de economische eigendom bij de aanschaffer komt te liggen. Daarbij moet met name worden gedacht aan «financial lease». Het gaat dan om gevallen waarin het economisch risico berust bij de lessee, de overeenkomst niet opzegbaar is en de lessee na afloop van de overeenkomst het recht heeft de apparatuur om niet of nagenoeg om niet in eigendom te verwerven.

Bij de toerekening van de kosten van machines en apparatuur wordt uitgegaan van de – in het besluit genormeerde – afschrijvingskosten of, in geval van lease, van de betaalde lease-termijnen. Deze worden in aanmerking genomen voor zover zij zijn toe te rekenen aan het project. Dat geschiedt naar evenredigheid van de tijd gedurende welke de machines worden gebruikt voor het project. Wel is voorzien in een maximum van 50%. Dat vereenvoudigt de uitvoering, omdat boven dit maximum geen berekening van de toe te delen kosten meer hoeft te worden gemaakt.

Bij de onder 4° bedoelde, aan derden verschuldigde kosten valt te denken aan de diensten van adviesbureaus, onderzoek- of ontwikkelingswerk door onderzoeksinstituten en laboratoria en aan de aanschaf van kennis en intellectuele eigendomsrechten alsmede aan de kosten van bescherming van die rechten. Met betrekking tot licenties zij er echter op gewezen, dat licenties voor het gebruik van niet specifiek voor het project noodzakelijke software worden gerekend tot computerprogrammatuur, die deel uitmaakt van de apparatuur. Daarvoor geldt de regeling onder 3°.

Artikel 5

Aangezien het de bedoeling is, dat het onderhavige besluit voor langere tijd zal gelden dan het lopende begrotingsjaar, is de hoogte van het totale voor de verstrekking van subsidies krachtens dit besluit beschikbaar te stellen bedrag thans niet te bepalen. Daarom zal het ter beschikking te stellen bedrag jaarlijks bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Ingevolge artikel 4 van de Bekendmakingswet wordt zo'n regeling bekendgemaakt in de Staatscourant.

Voorzien is in de mogelijkheid van vaststelling van afzonderlijke bedragen die beschikbaar gesteld worden voor subsidietoezeggingen in het kader van elk der aangewezen produkt-markt-combinaties.

Artikel 6

Ingevolge het eerste lid dient één der deelnemers in het samenwerkingsverband mede namens de andere deelnemers een aanvraag in te

dienen. Dat impliceert, dat bij de aanvraag een door alle deelnemers ondertekende samenwerkingsovereenkomst en machtigingen van de niet als aanvrager optredende deelnemers moeten zijn gevoegd. Aan deze zogenaamde penvoerder wordt dan eventueel de subsidie toegezegd. Ook de uitbetaling van voorschotten en de procedure betreffende de vaststelling van het subsidiebedrag lopen via de penvoerder.

Aanvragen kunnen niet worden ingediend per telefax in verband met de daaraan bij de administratieve verwerking verbonden bezwaren. Ook zou het open stellen van de mogelijkheid aanvragen per fax in te dienen met zich mee brengen, dat te allen tijde voldoende apparatuur gebruiksklaar moet zijn. Dat zou een onevenredige belasting voor Senter betekenen.

De in het tweede lid bedoelde aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij Senter, postbus 30732, 2500 GS 's-Gravenhage, telefoon 070-3610310. In het aanvraagformulier wordt vermeld welke bescheiden met het formulier moeten worden meegezonden.

De aanvraag gaat in ieder geval vergezeld van een projectplan. Op basis daarvan wordt het project beoordeeld. Daarom dient het projectplan opgesteld te zijn overeenkomstig de voorgeschreven indeling en dient het tot in detail uitgewerkt te zijn. Het is van groot belang dat uit het projectplan blijkt, dat het project goed is doordacht en uitgewerkt. Dit komt onder meer tot uitdrukking in een heldere projectdoelstelling, de voorgestelde aanpak en fasering van het project, de expertise van de projectbemanning en een duidelijke omschrijving van de noodzakelijke randvoorwaarden voor en de uiteindelijke perspectieven van het project.

Ten aanzien van de perspectieven dient de economische spin-off van het project duidelijk te zijn. Tevens dient een indicatie te worden gegeven van het plan van aanpak voor de marktintroductie van het te ontwikkelen produkt of proces.

Artikel 7

In het tweede lid is een bepaling opgenomen, die de mogelijkheid biedt af te wijken van de gebruikelijke gang van zaken, waarbij op aanvragen in volgorde van binnenkomst wordt beschikt. Het is niet noodzakelijk om strikt aan die volgorde vast te houden, als toewijzing van de aanvraag maar niet tot gevolg heeft, dat op een eerdere aanvraag afwijzend moet worden beschikt in verband met de budgetuitputtingsclausule van artikel 8, eerste lid, onder f. In dit verband is niet het moment van ontvangst van een aanvraag bepalend, maar het moment waarop een aanvraag voldoet aan de wettelijke voorschriften. Daarbij gaat het met name om artikel 6 van dit besluit in combinatie met afdeling 4.1.1 van de Algemene wet bestuursrecht. Een aanvraag voldoet pas aan de wettelijke voorschriften, indien het aanvraagformulier volledig is ingevuld en ondertekend en alle bescheiden, die blijkens het formulier moeten worden meegezonden, zijn ontvangen.

Artikel 8

In dit artikel zijn afwijzingsgronden opgenomen. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen gronden die steeds tot afwijzing leiden, opgenomen in het eerste lid, en gronden die tot afwijzing van de aanvraag kunnen leiden, opgenomen in het tweede lid. Daarnaast wordt een aanvraag uiteraard ook afgewezen, indien hij niet voldoet aan enige bepaling van het onderhavige besluit. De belangrijkste daarvan is artikel 2.

De in het eerste lid, onder b, c en d genoemde afwijzingsgronden betreffen de slaagkans van het project. Daarbij worden ook betrokken de belemmeringen en mogelijkheden, voortvloeiend uit regelgeving, normen, certificaties en activiteiten gericht op de aanpassing daarvan. Het project zal ook financieel gezond moeten zijn en de projectuitvoerder zal

moeten beschikken over de benodigde organisatorische en technisch-wetenschappelijke kwaliteiten.

Artikel 10

In dit artikel is voorzien in de mogelijkheid een subsidietoezegging te doen onder opschortende of ontbindende voorwaarde. Daarbij kan gedacht worden aan gevallen waarin de financiering van het project pas afgerond kan worden, nadat een subsidietoezegging verkregen is. In dergelijke gevallen kan een toezegging onder opschortende of ontbindende voorwaarde uitkomst bieden. De aanvraag hoeft dan niet onmiddellijk afgewezen te worden, terwijl toch binnen afzienbare termijn duidelijk wordt of door de toezegging nog beslag gelegd blijft worden op de beschikbare middelen.

Artikel 11

In het eerste lid is bepaald, dat de in de artikelen 12, 13 en 14 opgenomen verplichtingen verbonden zijn aan de toezegging. Dat impliceert, dat zij gelden zo lang de toezegging geldt – dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve subsidiebedrag – tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald. In het onderhavige besluit is dat alleen gebeurd in artikel 14, vierde lid.

In het derde lid is voorzien in de mogelijkheid aan de toezegging voorschriften te verbinden. Voor een goede uitvoering van het onderhavige besluit kan dat noodzakelijk zijn. Te denken valt aan voorschriften omtrent de inrichting van het verslag, bedoeld in artikel 12, derde lid, en aan voorschriften in de administratieve sfeer, in het verlengde van het bepaalde in artikel 14.

De sanctie op het niet voldoen aan de hier aan de orde zijnde voorschriften en verplichtingen is opgenomen in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ: het definitieve bedrag van de subsidie kan dan op nihil dan wel op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld.

Artikel 12

Het bepaalde in dit artikel vormt, te zamen met artikel 2, de kern van het onderhavige besluit. Het project moet ook daadwerkelijk worden uitgevoerd, binnen de in de toezeggingsbeschikking vermelde periode. Die zal niet langer zijn dan drie jaar. Het is de bedoeling de beschikbare subsidiemiddelen te gebruiken voor die projecten, die binnen een redelijke periode bijdragen aan de doelstellingen van het T&U-programma. In gevallen waarin verzocht wordt om toestemming voor het vertragen of stopzetten van het project zal deze doelstelling dan ook afgewogen worden tegen hetgeen de verzoeker als zijn belangen naar voren brengt. Daarbij zal mede een rol spelen in hoeverre de feiten die de vertraging hebben veroorzaakt zijn ontstaan door toedoen van de betrokkene zelf.

Artikelen 13 en 14

De in deze artikelen opgenomen verplichtingen zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve subsidiebedrag te kunnen komen.

De in artikel 14, eerste en tweede lid, opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve subsidiebedrag te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens en door de betrokkene verstrekte gegevens zo nodig te kunnen verifiëren.

In het vierde lid is een verplichting opgenomen ter zake van het

meewerken aan een demonstratieprogramma. Het demonstratieprogramma richt zich o.m. op het overdragen van kennis omtrent de wijze waarop technologische samenwerkingsprojecten kunnen worden uitgevoerd, alsmede op het onder de aandacht brengen van ontwikkelingen op T&U-gebied.

Artikel 15

Dit artikel voorziet in de behoefte aan voorschotten op de subsidie. Ten einde de administratieve lasten beperkt te houden, wordt slechts éénmaal per zes maanden een voorschot verstrekt en geldt een minimum van f 10 000,00 per voorschot.

In het eerste lid is bepaald, dat een voorschot wordt verstrekt op een subsidie terzake waarvan een toezeggingsbeschikking geldt. Dat impliceert dat, zolang aan een toezegging een opschortende voorwaarde verbonden is, geen voorschotten worden verstrekt.

De bepaling in het tweede lid, dat een voorschot wordt berekend naar rato van de gemaakte en betaalde kosten impliceert, dat per voorschot de gemaakte en betaalde kosten worden vermenigvuldigd met een breuk, waarvan de teller gevormd wordt door het in artikel 9, eerste lid, onder c, bedoelde maximale subsidiebedrag en de noemer door het bedrag van de onder b bedoelde raming van de projectkosten.

Artikel 18

In het algemeen zal bij het beslissen op een aanvraag om een voorschot onvoldoende inzicht bestaan in de naleving door de betrokkenen van alle aan de subsidietoezegging verbonden verplichtingen. Een beoordeling daarvan is dan ook niet uitdrukkelijk aan de orde, al was het maar omdat aan sommige verplichtingen, zoals die van artikel 13, nog niet hoeft te zijn voldaan. In het geval evenwel de uitvoeringsorganisatie ervan op de hoogte is dat een betrokkene zich niet houdt aan een verplichting van de artikelen 12 en 14, ligt het in de rede geen voorschotten te verstrekken. Aldus kan voorkomen worden dat na vaststelling van het definitieve subsidiebedrag financiële middelen moeten worden teruggevorderd.

Artikel 19

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een subsidietoezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief subsidiebedrag, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

Artikel 21

In dit artikel is het eerste lid van artikel 2 niet genoemd, omdat de toetsing aan die bepalingen heeft plaats gevonden bij de beslissing omtrent de toezegging en daarop niet meer wordt teruggekomen bij de vaststelling van het definitieve subsidiebedrag.

Indien het project niet naar behoren is uitgevoerd, verschaft artikel 8 van de Kaderwet verstrekking financiële middelen EZ een sanctiemogelijkheid. Daarbij kan het gaan om het niet voldoen aan de verplichtingen, opgenomen in de artikelen 12, 13, en 14, en de voorschriften, bedoeld in de artikelen 11 en 12. In die gevallen, alsmede in een aantal andere in artikel 8 Kaderwet genoemde gevallen, kan het definitieve bedrag van de subsidie op nihil of op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld.

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen